

derligt, har det for dem, som sidder med disse Arbejdsredskaber, ikke nogen større Betydning, om de er steget i Værdi. Jeg tror, at den Reduktion af Besætningerne, der har fundet Sted, kan taales, men paa den anden Side mener jeg, at vi nu omtrent er kommet til det Punkt, da det ikke vilde være tilraadeligt yderligere at indskrænke Besætningerne. Besætningerne er for Landbrugeren et Arbejdsredskab paa samme Maade, som en Spade er det for en Jordarbejder, og det kan ikke nytte Jordarbejderen meget, om Spaden stiger i Værdi, naar han ikke er i Stand til at afhænde den. Den Merindtægt af 100 Mill. Kr., som Landbruget har haft, er, naar henses til, at Aktiverne er gaaet ned i Værdi, i hvert Fald ingen Begrundelse for den Forhaandsbeskatning, som Landbruget har været Genstand for ved de foretagne Foranstaltninger.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad), de kan blive ganske korte, da det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) i Gaar ved nogle korte Bemærkninger gjorde Rede for det Standpunkt, Venstre har taget overfor Skolebespisningen. Det ærede Medlem fra Bække slog meget stærkt fast, at den Stilling, Venstre nu indtog, ikke paa nogen Maade var forskellig fra den Stilling, Venstre tidligere har indtaget til dette Spørgsmaal. Jeg kan ogsaa indskrænke mine Bemærkninger, fordi det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) for nylig har udtalt sig meget udførligt om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds sagde, at der ingen Motivering var givet for min og mit Partis Stilling til denne Sag. Jo, en saadan gav jeg, idet jeg henviste til de Forhandlinger, der tidligere har været førte om dette Spørgsmaal, og de Forhandlinger kender det ærede Medlem saa godt som nogen, og han kender derved ogsaa den Stilling, Venstre tidligere har indtaget til dette Spørgsmaal. Vor Stilling er den, at det maa være en kommunal Opgave at etablere en saadan Bespisning, og denne Stilling blev fastslaaet ved en Afstemning her i Tinget den 12. April 1912. Venstre og for øvrigt ogsaa de andre Partier — thi det var en enstemmig Beslutning, som den Gang blev taget — vilde gerne være med til at give Kommunerne uindskrænket Ret til at etablere denne Bespisning og ofre saa meget, som de vilde, men Venstre ønsker, at det skal være en kommunal Opgave;

det har vi ønsket tidligere, og det ønsker vi fremdeles. Jeg beklager for saa vidt, at det er det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds og hans Partifæller, som har forladt det Standpunkt, der var det raadende i Folketinget den 12. April 1912, thi hvis det ærede Medlem havde holdt sig paa det Stade, som vi alle den Gang var enige om at staa paa, er jeg vis paa, at vi havde været videre i denne Sag, end vi er. Det ærede Medlem ønsker aabenbart, at vi skal benytte den nuværende Situation til at liste et nyt Princip ind. Det ærede Medlem siger, at det gør ikke saa meget, om vi gør dette Forsøg for 3—4 Maaneder, men vi er jo ikke Børn, og vi ved godt, at vi kan komme til at skabe et Præcedens, hvis vi, som jeg siger, lister dette Princip ind for disse 3—4 Maaneder. Det ønsker Venstre ikke at være med til, og det siger vi ganske aabent nu, og jeg tror, det er lige saa godt, at vi siger det med det samme. Jeg tror at turde sige bestemt, at der slet ikke vil blive Tale om, at Venstre lader sig rokke med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Til mine Udtalelser om Flæskeeksporten knyttede den højtærede Indenrigsminister nogle Bemærkninger. Han sagde, at min Fremstilling havde været vitterlig urigtig. En saadan Beskyldning fra den ærede Minister kan jeg ikke lade sidde paa mig. Det er klart og uimodsigeligt, at hvis Hjemmeforbruget ikke var saa stort, som det er, vilde der i Øjeblikket gaa mere Flæsk til England. Den ærede Minister ved meget vel, at jeg ikke kan komme nærmere ind paa hele dette Forhold her i en offentlig Diskussion, ikke heller komme ind paa den mere begunstigede Stilling, som enkelte af vore private Slagterier har haft, medmindre den højtærede Minister udtrykkeligt udtaler Ønsket derom eller tvinger mig dertil, i saa Fald skal jeg gerne aabent sige min Mening om dette Spørgsmaal.

Ministeren mente, at jeg havde misforstaaet Lovforslagets § 3. Mine Udtalelser gik ud paa, at vi fra Venstres Side kunde give Tilslutning til § 3's første Stykke. Ministeren mente, at mine Udtalelser var formede saaledes, at de netop ramte det, der var Meningen med Paragraphen, men dette kan neppe være rigtigt. Jeg maa opfatte § 3's andet og tredje Stykke saaledes, at hvis disse to Stykker vedtages uændret, vil der kunne gives en generel Regel, hvorefter der af Hjælpkassens Midler til Medlemmerne af en Arbejdsløshedskasse eller Sygekasse skal ydes